

**[Gillstrup]**

tagelig vedtager kulturministerens ændringsforslag, påvirke det forslag til finanslov for 1991, som kulturministeren vil fremsætte på dette område? Der kommer jo muligvis i verdenshistorien også nogle år efter 1991, og kulturministeren siger i sit bidrag til betænkningen, at han påtænker, at bevillingsniveauet for de enkelte landsdelsorkestre normalt forudsættes fastsat for en periode af 4 år, altså f.eks. 1992-95, eller hvad der nu kan blive tale om. Det vil jeg gerne bede kulturministeren om at uddybe nærmere. Synspunktet i loven er nu blevet det, at man skal fastsætte tilskuddet på de årlige finanslove, efter hvad man må forventes at have råd til i det enkelte år, så hvad med det dér med at kunne give det enkelte landsdelsorkester mere eller mindre en forventning eller et tilsagn om, at man over en periode af 4 år kan regne med et bestemt tilskud? Inden for en 4-års-periode vil der, hvis man ellers overholder grundloven, bl.a. komme et folketingsvalg, og så kunne det jo være, at Folketinget blev mere fornuftigt sammensat end det nuværende – måske endda med over 90 fremskridtsmandater, eller hvad der nu kunne blive tale om. Vi vil jo nødig have, at hr. Erling Olsen, hvis han blev genvalgt, stiller sig op og siger, at det er ekspropriation, hvis vi lader være med at give nogle tilskud, fordi den tidligere kulturminister skam havde stillet i udsigt, at landsdelsorkestrene i en 4-års-periode skulle forgyldes så og så kraftigt og de havde altså regnet med, at de skulle have disse kæmpetilskud, og derfor havde de bundet sig til alverdens indkøb af nye instrumenter og studierejser med koner og børn til Bangladesh, eller hvad de nu havde planlagt, for alle de mange penge, som den tidligere kulturminister havde stillet dem i udsigt.

Derfor ville det været rart, hvis ministeren kan forklare pædagogisk, så selv jeg kan forstå det, hvordan man kan forene lovens tekst om, at man fastsætter beløbet på den årlige finanslov, med, at man giver det enkelte orkester den forventning, at man har fastlagt bevillingsniveauet, ikke for et år ad gangen, men for en periode på 4 år.

Men under alle omstændigheder vil vi ud fra dette dråbesammensatte havs kemi stemme på den måde, at vi får færrest mulige dråber ned til musikken, sådan så vi betaler mindst muligt til musikken.

Det er bl.a. også med henblik på det, at det vil være rart at høre, hvordan vi får den billigste musik set med skatteydernes øjne, at det er af interesse at få besvaret de spørgsmål, som jeg hermed har stillet kulturministeren.

(Kort bemærkning).

**Duetoft (CD):**

Jeg kan egentlig ikke forstå hr. Glistrups indvending mod den 4-årige periode. Det er jo, hvad vi har gjort inden for forsvaret og DSB og alle mulige andre steder inden for de seneste år.

Jeg er enig med hr. Glistrup – ikke helt ud i den yderste konsekvens – i, at i disse år er man nødt til at holde igen rundt omkring. Men til gengæld har man sagt: Der er så en mulighed for at disponere på længere sigt ud fra en eller anden forventning om, hvad der kan ske. Men det er da klart, at et folketingsflertal kan ændre på tingene.

Jeg synes da, det er en rigtig tanke at lave flerårige forlig på en lang række områder. Vi er i øjeblikket med i forhandlinger om at gøre det omkring licensen, og det tror jeg også Fremskridtspartiet er. På en lang række andre områder siger man: Jamen vi vil gerne prøve at se, om vi ikke kan lave en planlægningshorisont.

Naturligvis kunne der ske den ulykke, at Fremskridtspartiet fik alle mandater i Folketinget, men så kunne det godt være, at en række af disse teaterfolk overhovedet ikke havde lyst til at bo i Danmark mere, og så er det problem jo løst.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Tak for den sidste hjælp til Fremskridtspartiets kommende valgkampagne. Det får vi nok mange vælgere på.

Men svaret til hr. Duetoft er ganske klart: Det, der er hovedindholdet i det lovforslag, vi her behandler, er, at statens tilskud skal ydes på de årlige finanslove, det vil sige år for år.

Det er det, der er rytmen i det.

Selvfulgelig har hr. Duetoft ret i, at i masser af tilfælde er det rart med 2-årige, 4-årige eller 6-årige perioder, navnlig for modtagerne, hvad enten det så er DSB eller orkestre. Men det er unægtelig også rart for den finansminister, der skal have et svulmende budget til at hænge sammen, at han ikke har alt for mange forplig-